

faciat abundare, atque in sempiterna transire gaudia
jubeat. Deus te incolumem servet, dilectissime frater.

ἀγιοσύνην ἀρμόζει τὰς ἑρπὺς καὶ σεπταὶ εἰκόνας τοῦ
Κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ τῆς
ἁγίας αὐτοῦ γενναρίας καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τῶν
ἁγίων ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων προφητῶν τε

καὶ μαρτύρων, ἅμα ὁμολογητῶν, ἐν τοῖς μέρεσι τῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τάξει ἀναστῆσαι, ὅπως ἐν ὁμοιοῖᾳ ἀξίως τὴν
προφητικὴν ἀνυμνήσωμεν ψῆδὴν, λέγοντες· Κύριε, σώσον τοὺς εὐσεβεστάτους βασιλεῖς ἡμῶν, ἢ καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν
ᾗ ἂν ἡμεῖρα ἐπικαλεσώμεθα σε· ὅτι ἠγάπησάν ἡμῶν ἐπὶ τὸν οἶκόν σου, καὶ τόπον σκανώματος δόξης σου. »
Τοὺς δὲ ἀποσταλέντας παρ' ἡμῶν Πέτρον τὸν ἀγαπημίνον ἡμῶν πρωτοκρεσβύτερον τῆς ἁγίας Ῥωμαϊκῆς
Ἐκκλησίας, καὶ Πέτρον τὸν ἀδελφόν, πρεσβύτερον καὶ ἠγούμενον, πρὸς τὰ ἔχνη τῶν γαληνστάτων καὶ εὐ-
σεβῶν βασιλέων, δυσωπούμεν, ἵνα διὰ τὸν πόθον τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, καὶ δι'
ἡμᾶς ἐν πίσῃ ἀντιλήψῃ καὶ εὐμενείᾳ ἀνθρωπίνῃ διάγειν καταξιώσασιν, ὅπως καὶ ἐν τούτῳ μεγάλως
ισχύσωμεν εὐχαριστίας προσάγειν. Ὁ παντοδύναμος Θεὸς τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, ἐὰν σταθρῶς διαμεινῇ, ἐπι-
νεύσοι, καὶ συνέλοι ὑμῖν, καὶ διαφυλάξοι, καὶ τὸν ἔγκαταπιστευθέντα σοὶ καρπὸν ὑπὲρ μέτρον πλεο-
νασμοῦ πλονάσοι, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον χάριν μετενεργεῖν καλέσσοι. Ὁ Θεὸς ὑγιά σοι διαφυλάξοι, ἡγα-
πημίνε ἀδελγί.

ADRIANI EPISTOLA METRICA

AD CAROLUM REGEM,

Que in antiquis exemplaribus codici canonum Adriani præponitur.

D Divina fulgens doctrina sceptrā præcellit regni
 O Origo regum felix, semper genitura beata,
 M Molem perspicimus legis gratiam laudis habere.
 I Justo gignitur rege Ecclesiæ almæ defensor,
 N Nunquam enim vinci potest disciplina cœlestis,
 O Olim jam sumens paterni triumphans regni
 E Exemplum; quo devota fides victoria gaudet
 C Christo juvante, ac beato clavigero Petro;
 C Cunctas adversas gentes regalibus subdit plantis.
 E En radix beata instar contulit prole,
 L Læta Deum colere, legem semper amare divinam,
 L Laudabilem servare fidem, sanctamque defendere vitam,
 F Factorem prorsus habens janitorem in triumphis cœli,
 I Ipsius freta virtute victrix persistit semper.
 I Lumen sequens doctrinæ fidei apostolicæ sedis,
 I In hanc sanctam sedem magnus rex Carolus splendet.
 I Omnibus per eum ditata bonis triumphat ubique,
 C Cœleste semper in his habere meruit regnum.
 C Arma sumens divina gentes calcavit superbas.
 R Reddidit prisca dona Ecclesiæ matri suæ,
 U Urbesque magnas, fines simul et castra diversa.
 L Langobardam ac Erulam virtute divina prostravit gentem,
 O Ovans amplectitur fidem, quam suscepit ab avis.
 M Magna prosapia hæc in toto rutilat mundo:
 A Altus, nobilis, nitens, regit diversa regna.
 G Gaudens celer ad limina venit apostolorum sospes.
 N Nimis laudibus hymnisque populo celebratur ab omni.
 O Obnix pro se summum orare antistitem poscit,
 R Redimi sibi noxas a juventute commissas.
 E Exutus suffragiis almis spondebat lingua magistro
 G Genium servare sanctæ Ecclesiæ in ævo Romanæ,
 I Justitias almi Petri sui protectoris tueri
 H Habilem ut superdonans in ejus confessione libavit.
 I Ad hæc Adrianus præsul Christi prædixit triumphos,
 H Dextera protegi diu divina Petro comitante Pauloque.
 R Romphæam victoriæ donantes, atque pro te dimicantes,
 I Illesus cum tuis victor manebis, nempe per ipsos
 A Aditum petunt urbis Papiæ te ingredi victorem.
 N Nefa perfidi regis calcabis Desiderii colla,
 U Vires ejus prosternens merges barathro profundi.
 S Septus Langobardorum regno, munus reddes tuum.
 P Pollicita sacra dona clavigeri aulæ Petri,
 P Amplius donans tibi victoriam, simulque honorem.
 P Per sæcla regnare cum tuis hic, in futuroque sololi
 A A lege nunquam discede, hæc observans statuta *.

* Hactenus Adriani epistola, ut ex corruptis exemplaribus elici potuit. Quod vero ad tempus attinet, cum Carolus ter in Urbem Adriano superstite venerit,

anno nimirum 774 cum Papiam obsideret, anno iterum 781 cum ejus filii Pippinus Italiæ, Ludovicus Aquitanicæ reges ab Adriano inuncti sunt, anno deni-